

[Svend Jørgensen.]

at det store tal af mennesker, der her er tale om, øjeblikkelig vil omsætte pengene i et større forbrug?

Nej og atter nej. Med det kendskab, jeg har til aldersrentemodtagerne og i det hele taget til ældre menneskers mentalitet, er jeg overbevist om, at det ikke vil være tilfældet. Folkepensionen vil tværtimod fremme opsparingen. Man vil sige: nu kan det da hjælpe, at vi sparer; det kunne det ikke før, nu kan vi se udvej for, at får vi en skilling tilovers, kommer den os selv tilgode. Her er naturligvis kun tale om en trossag, men de herrer nationaløkonomer har også kun troen at støtte deres påstand på.

Forøvrigt vil også de foreslåede ændrede regler om fradrag i aldersrenten, som jo bevares i overgangstiden, fremme opsparingen. 80 pct. af grundbeløbet kan man fremtidig have i indtægt uden afkortning af renten. Hvor mange gange har man ikke hørt den påstand fremsat: vi ville gerne påtage os det og det arbejde, men vi kan ikke, for så går det ud over vor aldersrente. Fremtidig kan rentemodtageren tage mod arbejde uden derfor at få sin aldersrente reduceret. Endelig er der jo i selve folkepensionsforslaget en betydelig opsparing gennem pensionsbidraget, der bliver opkrævet til bestridelse af udgifterne i fremtiden. Der er for mig ingen tvivl om, at såvel folkepensionsbidraget som den private opsparing vil bevirke en forøgelse af landets opsparede kapital.

Der har i de sidste dage i nogle blade været foretaget en sammenligning mellem, hvad de unge må betale i bidrag til folkepensioneringen, og hvad de skulle betale for en forsikring, der sikrede en sum af samme størrelse som folkepensionen, en sammenligning, der viser, at bidragene til folkepensionen er betydeligt større. Det er den beregning, som det ærede medlem hr. Poul Møller omtalte før, altså den beregning, som pensionsanstaltens direktør, hr. Børge Sørensen, har ladet foretage.

Denne sammenligning indeholder ikke noget nyt. Det er klart, at når samme beløb hensættes på rente, der medfører en fordobling af det hensatte beløb hvert 16. eller 18. år, vil beløbet kunne afgive en større pension efter et vist langt åremål, end når

bidragene skal medvirke til at sikre folkepension også for dem, der nu er ældre. Men det er jo det, der har været enighed om: at samfundet ikke formår at opspare en milliardfond til pensionering om 40 år af dem, der nu er unge, samtidig med at staten skal yde pension eller aldersrente til de ældre generation gennem det samme tidsrum. Derfor er man fra alle sider nået til enighed om, at hver tidsperiode solidarisk betaler pensioneringen af denne periodes gamle.

Der er også andre indvendinger at gøre mod det regnestykke, bl. a. at der regnes med en folkepensionsydelse på 4 pct. af den skattepligtige indkomst i en meget lang årrække. Hvor har man det tal fra? Det tal har aldrig været nævnt — hverken i kommissionens eller forslagetets beregninger — og kan derfor ikke uden videre gå ind i diskussionen.

Endelig vil jeg også pege på, at jeg mener, at det i det hele taget bliver nødvendigt med besparelser på statens budget både til dette formål og til andre påkrævede sociale og kulturelle foranstaltninger.

I lovforslaget er der til dækning af udgifterne ved folkepensioneringen kun fastlagt en bidragsprocent for de første 2 år efter folkepensioneringens ikrafttræden, nemlig 1½ pct. af det beløb, hvoraf indkomstskat til staten beregnes, efter fradrag af 1 000 kr. Hele dette spørgsmål om dækningen af udgifterne må jo underkastes meget nøje overvejelser, da det også må ses i forbindelse med, hvilke muligheder der måtte vise sig for besparelser på statens budget på andre områder.

Jeg går ud fra, at der nu er en almindelig forventning om, at rustningsbyrderne efterhånden kan lattes, og det er klart, at enhver besparelse for staten af uproduktive udgifter mindsker de økonomiske betænkeligheder, der i visse kredse næres for gennemførelsen af folkepensioneringen, og vil skabe en langt gunstigere atmosfære omkring de forhandlinger, der nu skal føres her i folketinget. Det radikale venstre må derfor lægge vægt på at berede vejen for folkepensionen også på dette område så godt som muligt. Jeg går ud fra, at sådanne synspunkter heller ikke vil være fremmede for regeringen.

De indgår i hvert fald i høj grad i det radikale venstres overvejelser. Det ærede medlem hr. Lorentzen efterlyste det radi-